

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: OT/289/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221010836
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Filip Gilányi
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2021:1221010836.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II samosudcom JUDr. Filipom Gilányim na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.11.2021 v Bratislave takto rozhodol:

r o z h o d o l :

Obžalovaný
XXX XXX nar. XXXv Bratislave
trvale bytom XXXá XXX, Bratislava

sa uznáva vinným, že

dňa 19.10.2021 v čase o 14:55 hod. v Bratislave na XXXej ulici č. 6 v XXXv predajni XXX na predajnej ploche si do príručnej čiernej tašky vložil 2 ks fľašiek alkoholu Jägermeister 0,7 l v hodnote 17,99 € za kus, a následne prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím uvedeným konaním spôsobil spoločnosti XXX s.r.o., XXX, so sídlom XXX, Bratislava škodu vo výške 35,98 €, pričom dňa 14.10.2021 bol postihnutý za drobnú krádež - priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov blokovou pokutou vo výške 33 €, evidenčné číslo bloku XXX,

teda

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

čím spáchal

úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje

Podľa 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 21.10.2021 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal obžalobu na XXXa XXXa, nar. XXXv Bratislave pre skutok právne kvalifikovaný ako úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedený vo výroku rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný zo skutku kladeného mu za vinu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, za splnenia podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítaním zápisníc o skoršej výpovedi svedkyne poškodenej XXXej a svedka XXXu ako aj prečítaním listinných dôkazov, a to najmä blokom na pokutu z č. I. 32, záznamom o zásahu z č. I. 33, pokladničným dokladom z č. I. 34, lustráciami z č. I. 35-43 a aktuálnym odpisom registra trestov obžalovaného.

Všetky vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, pričom dospel k záveru, že skutok, ktorý je v predmetnej trestnej veci kladený za vinu obžalovanému sa stal a že sa tohto skutku dopustil práve obžalovaný.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že vošiel do obchodného domu Central a vzal si tie dve fľašky, ako mu je kladené za vinu. Viedlo ho k tomu to, že chcel oslavovať, bol piatok, chcel sa večer stretnúť s chalanmi, bola to hlúposť, ani nevie, čo ho k tomu viedlo. Do predajne išiel preto, lebo si chcel aj nakúpiť, ale zobral tie fľašky a využil situáciu, kasy boli prázdne, tak prešiel, fľašky si nechtiac potiahol. Uviedol, že mal pri sebe asi tri eurá a bol tam sám. Ďalej uviedol, že mu je to ľúto, ľutuje to. Chcel by byť na Vianoce doma. Má krátky vzťah, polročný, ktorý by si chcel zachrániť. S rodinou vychádza, s mamou, aj s otčimom. Všetci sú pracujúci ľudia, akurát on je čierna ovca, ale dúfa, že sa napraví. Má 8 ročnú dcéru, ktorá žije s matkou, ale on nie je uvedený ako jej otec v rodnom liste, ale keď mal nejaké peniaze, tak prispel na výživu. Netrpí vážnejším ochorením a ani neužíva lieky. K majetkovým pomerom uviedol, že asi niečo zdedil, ale nebol si to ani overiť. Okrem toho nič nevlastní. V súčasnosti nemá žiaden príjem, ale keď sa zamestná tak bude mať. Má sľúbenú prácu, pracoval v reštaurácii v Rači s názvom „Peklo“ a má tam prisľúbenú prácu, ako pomocná sila, neskôr možno pomocný kuchár. Má to sľúbené normálne na zmluvu.

Svedok XXXa vypovedal o tom, že ako pracovník SBS pracujúci v čase činu na mieste činu si všimol, ako neznámy muž si do tašky vložil 2 fľašky alkoholu Jägermajster a následne s týmto tovarom prešiel cez pokladňu bez zaplattenia, načo ho za pokladňou zastavil a neskôr bola privolaná polícia. Svedok XXXa bol očitým svedkom skutku, nemal dôvod si ho nezapamätať, ani súd nezistil žiadnu okolnosť, prečo by svedok mal skutok nesprávne reprodukovať alebo že by existoval dôvod, pre ktorý by svedok nevypovedal pravdu alebo čokoľvek zamlčal. Preto súdu vyhodnotil výpoveď svedka XXXu v plnom rozsahu ako vierohodnú. V zhode s výpoveďou svedka XXXu vypovedala aj svedkyňa XXXá, ktorá uviedla, že je poverenou zamestnankyňou poškodenej spoločnosti a o skutku ju informovala kolegyňa s tým, že odcudzený tovar bol neskôr vrátený na predajňu. Z dôkazu listinou záznamom o zásahu z č. I. 33 vyplynuli skutočnosti tak, ako ich uvádzal svedok XXXa. Z dôkazu listinou pokladničným dokladom z č. I. 34 mal súd preukázanú výšku škody v sume 35,98 €. V súhrne uvedených dôkazov mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa v inkriminovanom čase na inkriminovanom mieste skutočne zmocnil dvoch fliaš alkoholu Jägermajster 0,7 l patriacich spoločnosti XXX s.r.o. v hodnote 35,98 € a tieto si prisvojil.

Z bloku na pokutu nezaplattenú na mieste z č. I. 32 mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný bol dňa 14.10.2021 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov blokovou pokutou vo výške 33 €, evidenčné číslo bloku XXX, a to za drobnú krádež, ktorej sa dopustil dňa 14.10.2021 v čase o 18:35 hod. v predajni XXX v XXXna XXXej 6 v Bratislave.

Súd na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že skutok obžalovaného napĺňa všetky zákonné znaky žalovaného trestného činu. Jednak obžalovaný svojim konaním si prisvojil cudzie veci

tým, že sa ich zmocnil, pričom tak konal hoci bol za obdobný skutok iba 5 dní pred tým postihnutý blokovou pokutou. Konanie obžalovaného tak naplnilo objektívnu stránku stíhaného trestného činu. Objektom stíhaného trestného činu je vlastníctvo vecí, ktorého nedotknuteľnosť je chránená Trestným zákonom. Konanie obžalovaného bolo útokom proti majetku spoločnosti XXX s.r.o., teda obžalovaný porušil záujem na ochrane vlastníctva predmetných vecí chránený Trestným zákonom. Je zrejmé, že konanie obžalovaného bolo vedomé a obžalovaný jednoznačne chcel odcudziť predmetný tovar, keď tento bezškrupulózne vzal, využil, že pri pokladniach nik nebol a s vecami vyšiel z predajne bez ich zaplattenia a vedomo tak poškodil vlastníctvo spoločnosti XXX s.r.o., teda obžalovaný svoj skutok spáchal s priamym úmyslom podľa § 15 písm. a) Trestného zákona. Páchatelom tohto trestného činu môže byť fyzická osoba, ak u nej nie je daná okolnosť vylučujúca trestnú zodpovednosť, pričom súd u obžalovaného ako fyzickej osoby takúto okolnosť nezistil. Súd tak konštatuje, že obžalovaný svojím skutkom naplnil všetky znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona.

Vo vzťahu k obligatórnemu skúmaniu aplikovateľnosti tzv. materiálneho korektívu pri prečinoch súd poukazuje na nasledovné. Ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona určuje podmienky neposudzovania konania ako prečinu. Tzv. materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu je vyššia ako nepatrná. Stupeň závažnosti činu má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke trestného konania (otázke viny a trestu). Na posúdenie závažnosti určitého protispoločenského konania majú vplyv a závažnosť prečinu určujú nasledovné skutočnosti a/ spôsob vykonania činu a jeho následky, b/ okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, c/ miera zavinenia a pohnútky páchatel'a. Kritériá, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinu, sa týkajú konania a následku (test objektívnej stránky) a miery zavinenia v prípade pohnútky (t. j. subjektívnej stránky), pričom tieto sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. činu vykazujúceho znaky prečinu. Uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných a zároveň iba ak kumulatívne odôvodňujú nepatrnosť závažnosti skutku možno konštatovať, že nejde o trestný čin. V prejednávanej veci sa súd nestotožnil s obhajobnou námietkou, že by závažnosť skutku obžalovaného bola nepatrná. K tomu súd uvádza, že obžalovaný v prvom rade skutok spáchal iba 5 dní po tom, ako bol za obdobný skutok postihnutý blokovou pokutou, pričom išlo o drobnú krádež, ktorej sa dopustil dňa 14.10.2021 v čase o 18:35 hod. v predajni XXX v XXXna XXXej 6 v Bratislave. Teda obžalovaný sa predchádzajúcej krádeže dopustil v rovnakej predajni ako v prípade prejednávaného skutku. Z toho vyplýva, že u obžalovaného nešlo o náhodné príležitostné konanie, ale naopak o jeho modus operandi ako si zabezpečiť svoje potreby na úkor cudzieho majetku. Konanie obžalovaného na tom istom mieste napriek tomu, že iba pár dní pred tým bol na tomto mieste pri obdobnom skutku prichytený a postihnutý blokovou pokutou indikuje aj arogantnosť konania obžalovaného, čo má jednoznačný vplyv na posudzovanie závažnosti skutku. V tomto smere je nutné prihliadnuť aj na to, že obžalovaný neodcudzil žiadny taký tovar, ktorý by čo i len trochu ospravedlňoval jeho konanie (napr. že by kradol jedol, lebo bol hladný), ale naopak obžalovaný odcudzil alkohol, keďže sa večer išiel stretnúť s chalanmi. Teda pohnútky obžalovaného ku skutku závažnosť jeho skutku v žiadnom prípade nezľahčuje. Zároveň je nutné prihliadnuť na nenásytnosť konania obžalovaného, ktorú vykresľuje to, že obžalovaný neodcudzil len jednu fľašu alkoholu v objeme 0,7 l, ale až dve, teda jeho konanie nemalo žiadne aspoň trochu ospravedlňujúce medze. Tiež je nutné poukázať aj na to, že obžalovaný vo svojom mladom veku (27 rokov) bol už doposiaľ deväťkrát odsúdený, z toho šesťkrát pre krádež podľa § 212 Trestného zákona. V tomto smere treba poukázať na systematicku právneho poriadku Slovenskej republiky, kde zákonodarca jednoznačne vymedzil, že závažnosť krádeží nie je daná iba výškou škody alebo inými okolnosťami, ale aj recidívou takéhoto konania, keď ustanovil, že prisvojenie a zmocnenie sa cudzej veci v hodnote nižšej než je škoda malá pri prvom takomto čine páchatel'a je bez ďalšieho „iba“ priestupkom, teda závažnosť takéhoto konania je nízka. Pritom rovnaké konanie, ak sa zopakuje ako recidíva v nasledujúcich dvanástich mesiacoch po predchádzajúcom postihnutí za také konanie, je už prečinom, teda ide o závažnejšie konanie páchatel'a a v prípade opakujúcej sa recidívy rovnakého konania môže ísť už o kvalifikovaný prečin. Teda je zrejmé, že závažnosť krádeže je v právnom poriadku Slovenskej republiky určovaná aj tým, či ide o ojedinelé konanie páchatel'a alebo frekventované. V prípade obžalovaného vzhľadom na početnosť krádeží, za ktoré bol doposiaľ postihnutý, ide o značne frekventované konanie obžalovaného. V súhrne uvedených okolností súd uzavrel, že závažnosť konania obžalovaného podstatne prekročila stupeň nepatrnej závažnosti, a preto

nebolo možné dospieť k záveru, že by skutok obžalovaného s poukazom na ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona nebol trestným činom.

Súd tiež posudzoval, či je daná niektorá z okolností vylučujúcich protiprávnosť činu podľa § 24 až 30 Trestného zákona, pričom dospel k záveru, že takúto okolnosť nezistil.

Vzhľadom na uvedené súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania úmyselného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona.

V otázke trestu súd ukladal trest podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, t. j. v trestnej sadzbe do dvoch rokov. Súd pri ukladaní trestu vychádzal z ust. § 34 Trestného zákona, pričom vzhľadom na osobu obžalovaného ako zjavne nenapraviteľného recidivistu, ktorý sa napriek viacerým uloženým a vykonaným trestom odňatia slobody dopúšťa opakovane krádeží prihliadol predovšetkým na potrebu ochrany spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti obžalovaným, majúci tiež na zreteli vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a ďalšiu trestnú činnosť už nepáchal. Pritom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd zohľadnil pomer a mieru priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností. V rámci priťažujúcich okolností súd prihliadol na to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený celkovo deväťkrát, pričom v jednom prípade išlo o cudzie odsúdenie a v šiestich prípadoch išlo o špeciálnu recidívu trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona. Vo vzťahu k poľahčujúcim okolnostiam súd posudzoval, či možno prijať obžalovaným deklarovaný postoj k jeho konaniu ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pričom dospel k záveru, že to v prejednávacom prípade možné nie je. Súd v tomto smere poukazuje na primerané použitie nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 708/2017 zo dňa 28. novembra 2017. Na podklade odkazovaného nálezu ústavného súdu možno vychádzať z úvahy, že úprimná ľútosť páchatel'a, ktorý sa opakovane dopustil špeciálnej recidívy trestného činu napriek tomu, že mu bol uložený už viackrát trest za takúto činnosť, nie je dôveryhodná a nemožno ju z tohto dôvodu prijať ako poľahčujúcu okolnosť. Pritom túto úvahu treba vykladať reštriktívne zohľadniac individuálne okolnosti prípadu s ohľadom na osobu obžalovaného. V tomto smere súd poukazuje na nasledovné. Obžalovaný vykonal niekoľko trestov odňatia slobody za opakované trestné činy krádeží podľa § 212 Trestného zákona, no napriek tomu naďalej kradne, keď sa dňa 14.10.2021 dopustil drobnej krádeže a vzápätí tak konal aj dňa 19.10.2021. Je preto zrejmé, že postoj obžalovaného k takémuto konaniu nevykazuje znaky uvedomenia si neakceptovateľnosti takéhoto konania. Navyše treba poukázať aj na to, že obžalovaný vyhlásil, že sa necíti byť vinným zo spáchania žalovaného trestného činu. Taktiež ak aj obžalovaný síce formálne vyhlásil, že sa necíti byť vinným, ale vo svojej výpovedi doznával spáchanie skutku a že ľutuje svoj skutok, takýto postoj obžalovaného súd hodnotil ako formálny a účelový v snahe vyhnúť sa prísnejšiemu trestnému postihu. V tomto smere súd poukazuje aj na to, že obžalovaný ako osoba mnohokrát trestne odstíhaná si je celkom iste vedomý toho, že ak bude navonok prezentovať ľútosť nad svojimi konaniami, môže to viesť k miernejšiemu postihu. Súd preto uzavrel, že postoj obžalovaného k jeho skutku je nedôveryhodný, teda v konaní nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Súd tak vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností ukladal podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona trest v trestnej sadzbe so zvýšenou dolnou hranicou trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. v trestnej sadzbe osem mesiacov až dva roky. Súd pri konečnej výmere trestu zohľadnil nielen pohnútku obžalovaného, že tovar ukradol kvôli večernému stretnutiu s chalanmi a okolnostiam skutku, že ukradol až dve fľaše alkoholu a že sa skutku dopustil iba 5 dní po tom, ako bol za obdobný skutok postihnutý, ale aj mieru závažnosti priťažujúcej okolnosti, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, ktorú súd posúdil ako obzvlášť závažnú, keďže u obžalovaného dochádza k početnej špeciálnej recidíve krádeží. Vzhľadom na uvedené okolnosti súd dospel k záveru, že obžalovanému je nevyhnutné ukladať prísnejší trest, teda trest v tretej tretine trestnej sadzby, t. j. vo výmere 1 rok a 4 mesiace až 2 roky. Zohľadniac výšku škody, ktorá bola nepatrná, ako aj zohľadniac následok činu, a síce, že škoda bola po dokonaní trestného činu naturálne reštituovaná a tiež zohľadniac, že neboli zistené žiadne ďalšie priťažujúce okolnosti súd dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody na jeden rok a štyri mesiace je primeraný, nie neprimerane prísny a zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti zo strany obžalovaného.

Súd tiež posudzoval možnosť podmieneného odkladu výkonu trestu u obžalovaného. Nie je totiž vylúčené dosiahnuť účel trestu uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu aj u páchatel'a, ktorý sa dopustil majetkovej trestnej činnosti po krátkom čase po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody za podobnú trestnú činnosť (R 57/1990), teda analogicky aj u obžalovaného,

ktorý bol početne krátkrát odsúdený a vykonal niekoľko trestov odňatia slobody. Pri hodnotení recidívy páchatel'a z hľadiska možnosti jeho nápravy musí súd prihliadnuť na povahu predchádzajúcej trestnej činnosti, na časový odstup od posledného odsúdenia, na celkový spôsob jeho života a na pohnútku jeho ďalšieho trestného činu (R 39/1965). Pri úvahe o podmiennečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody musí súd zhodnotiť všetky okolnosti týkajúce sa osoby páchatel'a, najmä jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, ako aj činu, ktorý obvinený spáchal, aby mohol urobiť odôvodnený záver, či sa účel trestu dosiahne aj bez jeho výkonu alebo nie (R 56/1970). Vychádzajúc z uvedených úvah a vzhľadom na zistený skutkový stav súd dospel k záveru, že u obžalovaného nie je možné dosiahnuť účel trestu bez jeho výkonu. Bráni tomu najmä to, že u obžalovaného dochádza k recidívam v krátkom slede, čoho dôkazom je aj tá skutočnosť, že prejednávaného skutku sa dopustil na tom istom mieste, v tej iste predajni iba 5 dní po tom, ako bol za obdobný skutok na tomto mieste priestupkovo stíhaný a postihnutý blokovou pokutou a to napriek predchádzajúcim odsúdeniam a vykonaným trestom. Teda doposiaľ uložené tresty odňatia slobody tak podmiennečné, ktorých výkon bol napokon za každým nariadený, ako aj nepodmiennečné nevedli k náprave obžalovaného. Dodržiavanie pravidiel správania sa je obžalovanému doposiaľ cudzie. Vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného a doterajší vzťah obžalovaného k plneniu si zákonných povinností je u neho silný predpoklad, že aj v prípade odloženia mu výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu, tento odklad nemusí mať vôbec žiadny zmysel. Naopak výkon trestu odňatia slobody môže dať obžalovanému dostatočný priestor na to, aby prehodnotil svoj doterajší spôsob života a po jeho vykonaní začal za vhodnej dopomoci uloženého ochranného dohľadu viesť riadny život. Preto súd nepristúpil u obžalovaného k podmiennečnému odkladu výkonu trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 alebo 51 ods. 1 Tr. zák. Zároveň vzhľadom na uvedené súd nepovažoval za dostačujúce uloženie akéhokoľvek alternatívneho trestu, keďže tento by nespĺnil svoju funkciu, nevytvoril by potrebné podmienky k výchove obžalovaného.

Keďže obžalovaný bol v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najmä na osobu obžalovaného ako mnohopočetného doposiaľ nenapraviteľného recidivistu a vzhľadom na to, že obžalovaný sa opäť dopustil úmyselného trestného činu a bol už v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a znovu sa obžalovanému ukladá nepodmiennečný trest odňatia slobody, súd v zmysle ust. § 76 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad na dobu 1 rok, ktorú považoval pre potreby naplnenia účelu ochranného dohľadu za primeranú, spôsobilú napomôcť obžalovanému viesť po vykonaní uloženého trestu odňatia slobody riadny život.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Bratislava II, Drieňova 5, 827 02 Bratislava.